Beküldte mosz - 2020, január 17 - 11:22

A pályázat nyerteseként Dr. Csató Gábort nevezte ki az Emmi az Országos Mentőszolgálat főigazgatójának. Szepesi András jegyzete.

WebORVOS
ONLINE EGÉSZSÉGÜGYI MAGAZIN
ARCHÍVUM

A hír:

Az EMMI minisztere, szabályos pályázati eljárás során öt évre kinevezte Dr. Csató Gábort az Országos Mentőszolgálat főigazgatójának.

Az előzmények:

Alig több, mint három éve még zengett a médiumok világa az előző főigazgatói pályázat körül. A megbízott főigazgató és elődje (elődei?) között a politikai vetélkedés világát idéző karaktergyilkosságok, gyűlölködő írások, levelek kavarogtak.

A korábbi 11 évben 5 főigazgató váltotta egymást a Markó utcai patinás mentőpalota igazgatói irodájában. Az egységes OMSZ fennállásának első 50 évében mindössze két főigazgató vezette a „céget” (Dr. Orovecz Béla és Dr. Bencze Béla), többnyire katonás fegyelemmel, de okosan, elkötelezetten, a nehéz és szegényes körülmények ellenére szinte folyamatosan fejlesztve a hálózatot, a technikát, az itt dolgozók tudását. A régi magyar katonai nyelvből náluk megmaradt bajtárs megszólítás híven fejezi ki egymásrautaltságukat a néha drámai helyzetekben és a mindennapok sodrásában. Helytállásuk legendássá vált, tömegbalesetekben, forró nyárban, jeges télben, olyan ónos esőben, amikor egy okos polgár az orrát se dugja ki a fűtött lakásból. Külön legenda az 1956-os forradalomban mutatott áldozatkészségük, hősi helytállásuk. De soha se álltak le, 72 év óta egy percre se. Mentették az eleső öregeket, a terhes anyákat, vezettek le szülést kunyhóban és mentőautóban, könnyeztek a sikertelen újraélesztések mellett, vagy ha bajtársukat kellett reanimálni, mert ez a kemény munka gyorsabban fogyasztja az emberi életet, mint sok más békésebb tevékenység.

Minden politikai indíttatású kísérlet, íróasztal mellett kitalált reform ellenére egységesek maradtak, egyfajta „hungarikumként”, számos külföldi szakember és szakmai szervezet elismerését, tiszteletét kiérdemelve. Ha a közvéleménykutatók néha rákérdeznek, a tájékozatlanok meglepődnek, hogy milyen egyértelmű és maximális a lakosság egyetértő támogatása, elismerése feléjük.

Az elmúlt három év:

Csató Gábor 2017. januári kinevezése elsőként egy kétségbeesett kísérletnek tűnt Balog Zoltán miniszter és munkatársai részéről,

hogy a viszálykodó táborokat szétválassza. Ennek akkor hangot is adtam (Fehér füst az EMMI felett), kaptam is „hideget – meleget” a viszálykodó táborok hangadóitól.

De hamar kiderült, hogy ez a fiatal, higgadt, jól képzett szakember minden tudását, erejét latba vetve elkötelezett vezetőként próbálja ellátni feladatát. Egy ország láthatta, ahogyan a pár nappal kinevezése után bekövetkező rettenetes tragédia, a veronai buszbaleset túlélőinek nemcsak a hazaszállításában, hanem a kinti intenzív betegellátásában is szakmailag egyenrangú partnere volt az olasz orvosoknak. Intenzív terápiás gyakorlata, kiváló nyelvtudása, mentőshöz méltó segítőkészsége sok elismerést szerzett neki és a magyar egészségügynek.

Ezután következett három év szívós munkája, amiben évtizedes hiányokat pótoltak. Soha nem látott mértékben megújult a gépkocsipark, több mint egy évtized nyomorúsága után lecserélődtek a védőruhák, hatalmas mennyiségben érkezett életmentő és kommunikációs technika. Még egy érzékelhető bérfejlesztés is elkezdődött, de ha valamivel, ezzel soha nem lehetünk elégedettek. Egy véletlen balesetem miatt a sorsom úgy döntött, hogy élesben próbáljam ki, igaz-e, amit időnként róluk írok (Mentés másként).

Nyugodtan mondhatom, nem csalódtam. És nem csalódnak a magyar emberek, vagy a külföldi turisták, üzletemberek sem, ha mentésre van szükségük.

El akarom kerülni a látszatát, hogy azt mondjam, hogy az OMSZ az a „minden világok legjobbika”. De azt állítom, hogy Csató Gábor eddigi működése bizonyította, megérdemli a támogatást.

Akkor most minden rendben van, és ezzel nem kell többet foglalkozni?

Ez nagy tévedés lenne! Az OMSZ – számos jóslat ellenére – nem omlott össze, működik, de nagyon sok problémát meg kell oldani, hogy az elindult fejlődés ne álljon le. Folyamatosan javítani kell a mentők minden munkavállalójának a helyzetét. Versenyképes bért kell, hogy kapjanak. Meg kell éljenek belőle, és el kell tudni tartani a családjukat a ma mindennapos, rettenetesen sok időt igénylő túlmunka nélkül is. Ezek parancsoló kényszerek, és itt az egész magyar egészségügy hasonló helyzetben van. Stabilizálni kell a szükséges szakemberek létszámát minden mentőállomáson, minden munkahelyen. Folyamatosan javítani kell a munkafeltételeket, de ezzel összefüggésben a betegellátás minőségét is. Ez nem csak a szaktudás állandó karbantartását jelenti, hanem a figyelem középpontjába kerülő minőségi indikátorok javítását, a riasztás-helyszínre érkezés-mentés, betegellátás-optimális intézménybe szállítás folyamatának a betegek érdekeit szem előtt tartó állandó kontrollját is. Közben építeni kell a mentők közösségét, vigyázni egymásra, küzdeni a kiégés ellen, ami minden egészségügyi dolgozót veszélyeztet, de a terepen helytálló mentősöket nagyon komolyan érinti.

És ha több támogatást, több bérkeretet, több lehetőséget fognak kapni az Országos Mentőszolgálat tulajdonosától, a magyar államtól, akkor ezt mindannyiunk javára fogják kamatoztatni. Ennek a hatalmas és bonyolult rendszernek az irányítói, „karmesteri” feladatainak ellátására kapott Csató Gábor megbízatást, immár öt évre. Ha ebben kollégái is támogatják, akkor ez hatalmas erőforrás lehet az előttük álló feladatok megoldásához.

Kinevezéséhez nagyon sok mentett betegük, hozzátartozóik, a mindennapi munkában partnerként, kollégaként élő és tevékenykedő mentősök és segítőik nevében gratulálok.

Tennivaló még van bőven, legyen hozzá erő, kitartás mindannyiunk érdekében.

Folytassa, Csató Bajtárs!

Dr. Szepesi András

Forrás: weborvos.hu

Like

- up
  49%
- down
  51%

- A hozzászóláshoz be kell jelentkezni
- Print
- 3918 olvasás